

Tompa, 1917. február 27. – Budapest, 1979. szeptember 23.

Kisparaszti családból származott. Kiskunhalason négy polgári osztályt, majd 1937-ben Jánoshalmán téli gazdasági iskolát végzett. Szüleitől örökölt földön gazdálkodott, 1942-től, mint aranykalászos gazda Kelebián községi megbízott volt. A háború után a helyi termelési bizottság előadója volt; belépett a Független Kisgazdapártba, a kelebiai helyi szervezet jegyzője volt. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog megyei választókerületben pótképviselővé választották, behívására 1948. november 16-án került sor. 1948 nyarától a párt Bács-Bodrog megyei szervezetének elnöke; a párttagságot felülvizsgáló vármegyei tisztogatóbizottság tagja. Az 1949. május 15-i országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront Pest megyei listájáról ismét tagja lett a törvényhozásnak, de hamarosan visszavonult a politikai élettől. Földjeinek nagy részét a kelebiai Rákóczi Csillaga Mezőgazdasági Termelőszövetkezet betagosította, a tsz-ben csak pártoló tagságot vállalt. 1950-ben a fővárosban költözött, a következő évben a Tenyészállat-gazdálkodási Igazgatóságon, majd 1952-től a Földművelésügyi Minisztériumban dolgozott, mint előadó. 1953. szeptembertől a tata-remeteségi csikótelepet irányította, 1958-tól a diópusztai állami ménes üzemegység-vezetője volt. 1961-ben lett a budapesti Tenyészállat-forgalmi Gazdasági Iroda, 1964. július-november között a Komárom Megyei Állattenyésztési Felügyelőség főelőadója volt. Ezután 1973. decemberi nyugdíjazásáig az Országos Állattenyésztési Felügyelőség telepvezetője Szalkszentmártonban.